

— spółka dominująca podlega opodatkowaniu w późniejszym okresie rozliczeniowym z tytułu otrzymanego zysku podzielonego w sytuacji, gdy w danym okresie rozliczeniowym, w którym nastąpił wskazany podział zysku, nie uzyskała ona zysku podlegającego opodatkowaniu albo gdy uzyskała ona zysk podlegający opodatkowaniu w niewystarczającej wysokości,

lub że:

— straty poniesione w tym okresie rozliczeniowym ulegają potrąceniu z zyskiem podzielonym i nie mogą zostać przeniesione na późniejszy okres rozliczeniowy do wartości zysku podzielonego.

- 2) Artykuł 4 ust. 1 tiret pierwsze w związku z art. 4 ust. 2 dyrektywy 90/435 należy interpretować w ten sposób, iż nie wynika z niego obowiązek państw członkowskich, by koniecznie zezwolić na odliczenie w całości zysków podzielonych, które zostały wypłacone na rzecz spółki dominującej z siedzibą w tym państwie przez jej spółkę zależną z siedzibą w innym państwie członkowskim, od zysków osiągniętych przez spółkę dominującą w danym okresie rozliczeniowym, ani obowiązek zezwolenia na przeniesienie wynikającej stąd straty na następny rok podatkowy. Do państw członkowskich należy ustalenie, zasad, według których zostanie osiągnięty skutek określony w art. 4 ust. 1 tiret pierwszej wskazanej dyrektywy, przy uwzględnieniu zarówno potrzeb ich wewnętrznego porządku prawnego, jak i możliwości przewidzianej w art. 4 ust. 2 dyrektywy 90/435.

Tym niemniej, w wypadku, gdy państwo członkowskie wybrało system zwolnienia przewidziany w art. 4 ust. 1 tiret pierwsze dyrektywy 90/435 oraz gdy przepisy wskazanego państwa członkowskiego zezwalają, co do zasady, na przeniesienie strat na kolejne lata podatkowe, niezgodne ze wskazanym przepisem byłyby przepisy krajowe, których skutkiem byłoby ograniczenie strat spółki dominującej mogących podlegać przeniesieniu aż do wysokości otrzymanych dywidend.

- 3) W wypadku gdy przepisy krajowe przewidują zastosowanie rozwiązań pochodzących z prawa wspólnotowego także do sytuacji czysto wewnętrznych, ustalenie dokładnego znaczenia takiego odesłania do prawa wspólnotowego należy wyłącznie do sądu krajowego, w ramach przewidzianego przez art. 234 WE podziału funkcji orzeczniczych pomiędzy sądy krajowe a Trybunał, zaś uwzględnienie ograniczeń, jakie ustawodawca krajowy mógł nałożyć na zastosowanie tego prawa do sytuacji czysto wewnętrznych, należy do prawa danego państwa członkowskiego, a zatem, w konsekwencji, do wyłącznej kompetencji jego sądów.
- 4) W wypadku gdy na mocy przepisów krajowych danego państwa członkowskiego dywidendy pochodzące ze spółki mającej siedzibę w państwie trzecim traktowane są w sposób mniej korzystny w porównaniu z dywidendami pochodzącymi od spółki mającej siedzibę w tym państwie członkowskim, obowiązkiem sądu krajowego jest zbadanie, czy znajduje zastosowanie art. 56 WE z uwzględnieniem przedmiotu regulacji przepisów krajowych oraz stanu faktycznego w rozpatrywanej sprawie, a w odpowiednim wypadku ustalenie, czy wskazane odmienne traktowanie jest niezgodne z przepisem tego artykułu.
- 5) Przepisy państwa członkowskiego, które przewidują, iż spółka dominująca z siedzibą w jednym państwie członkowskim, która

uzyskuje zysk rozdzielany przez jej spółkę zależną z siedzibą w innym państwie członkowskim, może odliczyć ten zysk od swojego przychodu podlegającego opodatkowaniu tylko do wysokości zysku osiągniętego w okresie rozliczeniowym, w którym zysk został rozdzielony, podczas gdy ten ostatni może zostać w całości zwolniony z opodatkowania w wypadku, gdyby spółka ta ustanowiła stały zakład w tym drugim państwie członkowskim, pod warunkiem, że zysk pochodzący od podmiotu ustanowionego w innym państwie członkowskim nie jest traktowany w sposób dyskryminujący w porównaniu do tego, w jaki traktowany jest zysk pochodzący z porównywalnych krajowych podmiotów, są zgodne z art. 43 WE.

(¹) Dz.U. C 315 z 22.12.2007 oraz Dz.U. C 22 z 26.1.2008.

Postanowienie Trybunału z dnia 26 marca 2009 r. — Efkon AG przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Unii Europejskiej, Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-146/08) (¹)

(Odwołanie — Dyrektywa 2004/52/WE — Interoperacyjność elektronicznych systemów opłat drogowych we Wspólnocie — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne lub oczywiście bezzasadne)

(2009/C 205/25)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Efkon AG (przedstawiciel: M. Novak, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: U. Rösslein i A. Neergaard, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i E. Karlsson, pełnomocnicy), Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: N. Yerrell i G. Braun, pełnomocnicy),

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 22 stycznia 2008 r. w sprawie T-298/04 Efkon przeciwko Parlamentowi i Radzie, w którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności dyrektywy 2004/52/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie interoperacyjności elektronicznych systemów opłat drogowych we Wspólnocie (Dz.U. L 166, s. 124) — Wymóg, aby zaskarżony akt dotyczył zainteresowanego indywidualnie — Prawo do przedstawienia stanowiska w postępowaniu sądowym — Czas trwania postępowania przed Sądem

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje odrzucone*
- 2) *Efkon AG zostaje obciążony kosztami postępowania*

(¹) Dz.U. C 171 z 5.7.2008.

Postanowienie Trybunału z dnia 25 marca 2009 r. — Isabella Scippacercola, Ioannis Terezakis przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-159/08 P) (¹)

(Odwołanie — Nadużycie pozycji dominującej — Zarzut nadmiernych opłat stosowanych przez podmiot zarządzający międzynarodowym portem lotniczym w Atenach — Oddalenie skargi — Brak interesu wspólnotowego)

(2009/C 205/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Isabella Scippacercola, Ioannis Terezakis (przedstawiciel: adwokat B. Lombart)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: T. Christoforou, V. Di Bucci i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 16 stycznia 2008 r. w sprawie T-306/05 Isabella Scippacercola i Ioannis Terezakis przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 2 maja 2005 r. o umorzeniu postępowania w sprawie skargi do Komisji wniesionej przez wnoszących odwołanie, dotyczącej zarzucanego nadużycia pozycji dominującej przez międzynarodowy port lotniczy Ateny — Spata (Grecja), który nakłada na użytkowników nadmierne opłaty

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Isabella Scippacercola, Ioannis Terezakis zostają obciążeni kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 171 z 5.7.2008 r.

Postanowienie Trybunału z dnia 19 maja 2009 r. — (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Bidingen — Niemcy) — postępowanie karne przeciwko Guido Weberowi

(Sprawa C-166/08) (¹)

(Artykuł 104 § 3 regulaminu — Dyrektywa 89/397/EWG — Urzędowa kontrola środków spożywczych — Prawo podmiotów podlegających kontroli do drugiej ekspertyzy — Pojęcie podmiotu podlegającego kontroli)

(2009/C 205/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Amtsgericht Bidingen

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Guido Weber

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Amtsgericht Bidingen — Wykładnia art. 7 ust. 1 zdanie drugie dyrektywy 89/397/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie urzędowej kontroli środków spożywczych (Dz.U. L 186, s. 23) — Prawo podmiotów podlegających kontroli do drugiej ekspertyzy w ramach urzędowej kontroli środków spożywczych — Uznanie za „podmiot podlegający kontroli” dystrybutora ponoszącego odpowiedzialność karną lub administracyjną za stan i etykietowanie środka spożywczego

Sentencja

Artykuł 7 ust. 1 zdanie drugie dyrektywy 89/397/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie urzędowej kontroli środków spożywczych należy interpretować w ten sposób, że za „podmiot podlegający kontroli” w rozumieniu tego przepisu powinna zostać uznana spółka, która dokonała importu, a następnie wprowadziła do obrotu produkt spożywczy, i której członek zarządu może na podstawie analizy próbek tego produktu pobranych w sklepie prowadzącym sprzedaż detaliczną zostać pociągnięty do odpowiedzialności za stan i etykietowanie tego produktu w postępowaniu administracyjnym lub karnym.

(¹) Dz.U. C 183 z 19.7.2008.